

Heldenmoed

In het hooggebergte van de Tour danst een schichtig lichtgewicht de laatste paar jaar de hellingen op en af als geen ander. Daagt uit, valt aan, wint, verliest. Zonder bedreiging voor het eindklassement, want daar is Rasmussen – zo heet de vermetelete – te onregelmatig voor. En ook geen tijdrijder. En... enfin, genoeg antiheld om op mijn sympathie te kunnen rekenen, ik, die niet bezwaard ben door enige verdere achtergrondkennis ter zake.

Dit jaar bevestigt hij. De zon schijnt voor zijn vrienden en supporters als hij in Tignes met panache de rit wint en het geel pakt. En als hij in de 54 km lange tijdrit overeind blijft, letterlijk en figuurlijk. Maar donderwolken overtrekken ons gelaat. Eerst komt de nobele onbekende cowboy Richards het Deens idool bestoken met roddels, als zou Michieltje – jàren geleden – eens een jaarloon van Jan Modaal aan *hemopur* hebben laten overvliegen uit de US, in... een schoendoos nota bene. En dat terwijl Michael nu iedere morgen met de ogen ten hemel geheven het gele Tourshirt kust. Daarna gaat het gerucht dat hij tot 4 maal toe "vergeten" had zijn plaats van training door te geven aan de UCI. Driemaal staat gelijk met bewijs van doping. De ASO en de Rabobank ploegleiding waren - nog vóór de Tour 2007 begon - hiervan op de hoogte gesteld. Blijkt nu dat mijn vriend Rasmussen nooit mocht gestart hebben. Ik was redelijk van mijn melk, maar twijfel sloeg pas om in wantrouwen toen ik zijn kortgeschoren knikker zag.

Vanuit een onbestemde idooldrang ging ik op zoek naar een alternatieve held. Lang moest dat niet duren, want als 2^e op mijn lijstje stond de immer aanvalslustige Vinokourov. Alexander, alles voor ik en niets voor een ander, Vino voor de vrienden. Ongecomplexeerde Kazak, een man die de sport bedrijft omwille van de sport. Een strijdershart, dat op aan elkaar genaaide knieën - als ware het een lappenpop - over de Alpen kruipt. Die daarmee sympathie en medeleven oproept : *nie pleuje*... Die er stilaan bovenop komt, "op karakter" de tijdrit wint, 's anderendaags in mekaar stort, en onmiddellijk daarop een zware bergrit wint. Déjà vue ? Ja... Het was een tweede stomp in mijn maag, en ik kan daar niet goed tegen. Toen uitkwam dat Vino al die tijd al bloedgedopeerd bleek rond te fietsen, kon het toilet niet dichtbij genoeg zijn. Stommekloot en bedrieger, en alle andere scheldwoorden uit Robert Long's *Beschaafde Tango*. Zijn smoes haalt – evenals de whiskymop van Landis – de top drie aller tijden.

26 juli 2007, 05:00 's morgens. Op weg naar het vliegveld, hoor ik op Radio 1 ("Tussen Droom en Daad"...) dat Rasmussen luttele uren voordien stante pede door Rabobank is geschorst en uit de Tour gezet. De ganse ploeg volgt wellicht later op de dag. De ploegleiding heeft een en ander nagetrokken, en in plaats van in Mexico te trainen bleek Rasmussen een EPO kuur te volgen in Italië. Het feit dat Moreni gisteren op exogeen (lichaamsvreemd) testosteron is betrapt, en daarmee lompweg de volledige Cofidis ploeg uit te Tour schopt kan me al lang niet meer schelen. Op kop staat nu Contador... waar heb ik die naam nog gehoord... ja, juist ! In de zaak Fuentes, al blijkt het alleen in telefoongesprekken. Maar zijn ongelooflijk gemiddelde op de Col du Peyresourde deed menig commentator de wenkbrauwen fronsen, en vergelijkingen met Pantani en Armstrong waren niet uit de lucht. Discovery Channel, dat uit diezelfde Fuentesclub Basso opviste (maar wat hen zuur opbrak) hebben de laatste 10 jaar óók boter op het hoofd. Armstrong had wel een 007 "license to dope" op zak, maar Leipheimer lijkt wel na te teren op de dubbeltjes van Lances voorschriftjes. Van de beruchte blauwe garde zijn Hamilton en Landis,

eens uit de schaduw van de Godfather gekomen, reeds eerder overtuigend door het ijs gezakt.

Alzo komt de Australiër Cadel Evans met *kangoeroesprongen* in de buurt van het opperste podium. Van hem wordt beweerd dat hij 'clean' rijdt. Een *Predictor* test zal het moeten uitwijzen... met Marc Coucke's apotheek moet dat kunnen.

Voorwaar ik zeg u : vanaf nu vraagt het heldenmoed om nog in koersplunje op de fiets te stappen. De argwaan hangt in ieders ogen, "je hoort er bij" heeft nu een andere betekenis... Maar laat het ons, WTC Oeselgem "Ontspanning Verenigt" niet deren : wij laten niet zomaar onze wekelijkse stoeipartij langs Vlaanderens schoonste wegen vergallen ! Wij rijden op vriendschap en leute, en op wilskracht waar nodig. We doen mekaar pijn op tijd en stond, maar altijd samen uit, samen thuis. Het schuim op ons lippen komt van Leffe of Trappist, en we kijken mekaar in de ogen voor de rest van ons leven.

---oooOOooo---